

nem tetted meg.
 nem tettem meg a hat lépést.
 félreértést tettél.
 félreértést.
 mihez?
 nem érte el a megfelelő magasság.
 korlátozást vezettek be.
 hat lépést a neked ajándékozott térben.
 nincs növekedés felfele.
 nincs az a félreértés, amely előbb-utóbb ne tenne ki hat lépést.
 mihez?
 korlátozást vezettem be önzésből.
 szeretetből?
 dehogy!
 milyen szeretetből vezették be?
 önzésből!
 hat lépést tenyésztenek a világban.
 tenyésztk a lépést.
 mihez?
 az állat még nem érte el a megfelelő súlyt.
 mihez?
 nem ért fel az emberi önzéshez.
 hatévesek, hatévesek, vacsorához!
 vágósúlyt?
 tenyésztk az embert az önzéstelepések.

Nyilas Atilla

A Hang

Nagyítóval is megnéztem a fakó képet.
 A tengert nem látni rajta, csak a sziklát,
 annak a lánynak a talán még meleg helyével,
 aki több nap ott strandolt a közelünkben,
 csak pajtásával együtt hagyta volna magát lefotózni,
 úgy meg én nem akartam, hát maradt a hely,
 meg az emlék, ahogy vonulok a nyári fák alatt,
 és közben hallom fejemben a Hangot,
 amely mindig beszél, versben beszél hozzám,
 ahogy a tenger morajlik szüntelen,
 el-elhalkul, majd újabb zúdulással
 kitarván ölelkezik a szomjas fővennyel,
 mindig ott van, mindig zenél, maga a nyugalom,

*holott minden hulláma végítélet,
és ahogy én is bármikor hallhatom,
ha a parti sétányra tárom az ablakot,
úgy, ha lecsendesedik végre a dübörgés,
dübörgése a városnak és a vérnek,
hallom a Hangját örök szerelemnek.*

Az én dolgom hallgatni a Hangot,
és néha kimondani azt, amit hallok,
másoké, hogy meghallgassanak,
és továbbadják, amit hallanak,
hallgassa meg tízmilliárd ember,
nagy a te szíved, súgja a tenger.

Igen, egyszer el kellett mondanom
a hálát, hogy a Hangot hallhatom.
A Hang mondja most, hogy megy le napom,
de azt is mondja, hogy fölmeleg csillagom.

Esküvői tanköltemény

Patriciának és Kornélnak

Az a szám, amelynek négyzete kettő,
vagyis négyzetgyök alatt kettő,
nem írható fel két egész szám hányadosaként.
Az ilyen számok az irracionálisok.

A racionális és az irracionális számokat
együttesen valós számoknak nevezzük.
A racionálisok halmaza végtelen elemű,
az irracionálisoké szintén,

de míg a racionálisoké megszámlálható,
az irracionálisok megszámlálhatatlanok.
Bármely két racionális szám között
végtelen sok irracionális található.

És akkor még nem beszéltem a döntésekről,
azok jövőre vonatkozásáról,
a jövő kiszámíthatatlanságáról,

az elkötelezettségről,
 a szépség kultuszáról és bukásáról,
 katonák és házasulók eskütételéről,
 háborúról és családról.
 Ifjú házasok: legyetek boldogok.

Az első és az utolsó

Ha volt első, lennie kell utolsóknak is.
 Volt első, és úgy látszik, megvolt az utolsó is.
 Nem az első volt az utolsó, azt jó néhány választotta el a legutóbbiból.
 Az első nem a legelső volt sem neki, sem nekem,
 de az utolsó a legutolsó volt vagy lesz valószínűleg mindkettőnknek.
 Az elsőről mindketten tudtuk, hogy az az első;
 a legutóbbiról én már előre gondoltam, hogy talán az lesz az utolsó,
 neki viszont vélhetőleg meg se fordult ilyesmi a fejében
 [úgy készültem rá, mint az utolsóra, de neki nem szóltam erről,
 ő úgy készülhetett rá, mint egy közbülsőre a többi sorában].
 Az elsőre már csak homályosan emlékszem,
 és érdekes, az eddigi utolsóra is, noha nemrég volt.
 Pontosabban: az elsőből az érzésre jobban emlékszem, a részletekre kevésbé,
 az utóbbiból több részletre, de kevésbé az érzésre.
 Az elsőt még mind a ketten meggyóntuk;
 az utolsóknak nevezettet nem hiszem, hogy bármelyikünk is meg fogja gyónni.
 Ennyi, amit az elsőről és az utolsókról most jónak láttam elmondani.

Horváth Eve

maradék remény

ahogy a szél dolgozik: felkapja, viszi, ledobja,
 szögörgeteg, ördögszekér, s megáll ott, hol
 a tél örök, befagy a száj, gyémántporos, akár
 a koponyás ajakbalzsam, amit a webáruházban
 láttam. kamalduliak ülik körül a csendet, benéz
 az ablakon egy szürke macska. gombolyagot
 képelek, ezüst szálakat, ahogyan betelefonódnak
 a homloküregbe, ahol egy csontbagoly huhog.
 szilánkot nyelt az égbolt, vérzik a naplemente,
 azután belilul, mint bántalmazott feleség arca,